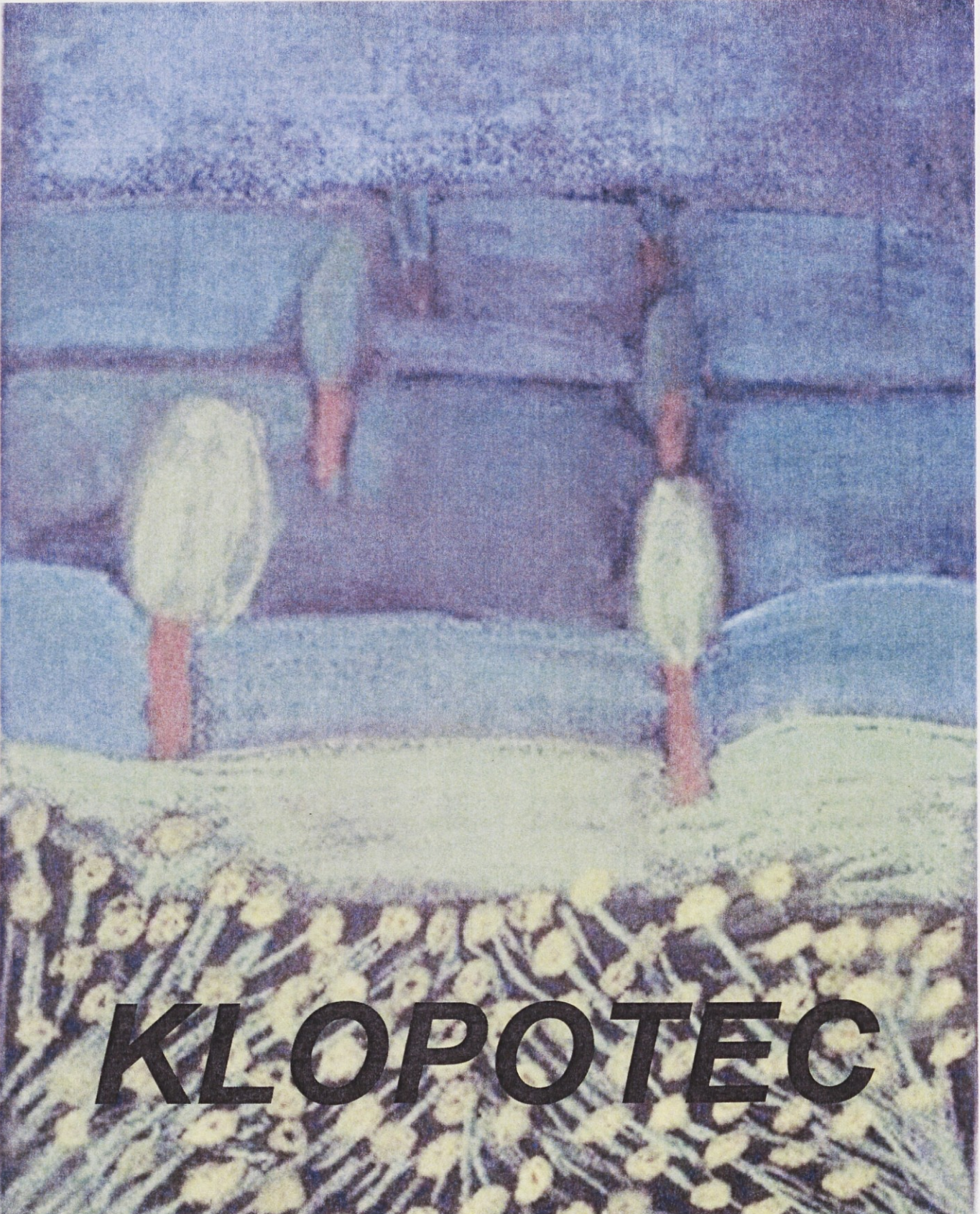

OSNOVNA ŠOLA
MIKLAVŽ
PRI ORMOŽU
S PODRUŽNICO KOG

Šolsko glasilo

Letnik 2011

KLOPOTEC

»SRČNOST IN ODPRTOST – POT DO LJUDI«

(SLOGAN ŠOLE)

NAMESTO UVODA

KLOPOTEC

Na hribu stoji,
se vrabcem smeji.
Odganja jih vstran,
nikoli ni zaspan.
Naša knjiga s članki
se tudi po njem
imenuje,
tako je vabljliva,
da si jo vsak Prlek
ogleduje.
Ogledujte si jo tudi vi,
veseli bomo mi!

Aneja Bohinec, 5. b

Ajda Lukman, 7. r.

DOGAJALO SE JE ...

Šola v naravi

Letos smo v šestem razredu bili v zimski šoli v naravi. Najprej smo se zbrali pri šoli, naložili smuči in se odpeljali proti Ribniški koči na Pohorju. Pot je bila naporna. Ko smo prispeli, smo se namestili v sobe in šli na kosilo. Po kosilo smo imeli počitek, potem pa smo šli na smučišče, kjer smo se naučili osnovne tehnike smučanja. Ko smo prišli s smučišča, smo imeli počitek in večerjo. Po večerji smo se igrali družabne igre in dobili telefone, da smo poklicali domov. Nato smo se šli umivat in spat.

Rebeka Belšak, 6. b

Športni dan – plavanje

Skozi celotno šolsko leto ima vsak razred pet športnih dni. Meni je najbolj všeč športni dan – plavanje, ki smo ga imeli v mesecu februarju.

Nekaj dni pred športnim dnevom smo učenci dobili obvestilo, na katerem je pisalo kdaj, kam in kako gremo ter kaj vse potrebujemo s sabo. Veseli, da ni pouka, smo prišli pred šolo, kjer smo najprej dobili malico, ki smo jo dali v nahrbtnik, nato pa hitro odšli na avtobus za Ormož. Ormoški bazen je v prostorih gimnazije. Ko smo prišli na bazen, smo se najprej preoblekli in vse svoje stvari pospravili v omarico. V bazen ne smemo, dokler se ne stuširamo. Najprej nam je učiteljica dovolila, da smo prosto plavali in se igrali v vodi. Lahko smo se potapljali, tudi čisto malo škropili in nagajali drug drugemu. Nato je sledilo plavanje deset minut neprenehoma. Pobirali smo tudi rožice in druga telesa z dna bazena in tekmovali, katera skupina bo našla več predmetov. Učitelj je pripravil tudi nekaj štafetnih iger, kjer smo tekmovali med seboj in se prav pošteno namučili. Najbolj všeč pa mi je bilo, ko smo skakali v vodo. Najprej smo se naučili pravičen skok na glavo, nato pa smo lahko skakali na različne načine. Pred odhodom domov smo spet prosto plavali in se igrali v vodi. Čeprav sem bila po prihodu domov zelo utrujena, mi je bilo ta dan zelo lepo, saj uživam v vodi in predvsem rada plavam.

Valentina Plohl, 5. a

Kolesarski izpit

Večina učencev komaj čaka, da pride v peti razred, saj šele takrat lahko opravljamo kolesarski izpit. Ker smo teoretične izpite opravili na koncu četrtega razreda, smo praktično vožnjo opravljali v mesecu septembru in oktobru.

Najprej smo imeli tehniški dan. Vsi smo pripeljali svoja kolesa, ki so morala biti tehnično brezhibna. Če pa želimo voziti kolo, nujno potrebujemo tudi čelado. S kolesi smo se odpravili na igrišče, kjer je učiteljica pripravila poligon za spretnostno vožnjo. Jaz tega dne nisem bil najbolj uspešen, saj sem celo padel in si poškodoval koleno. Bilo pa me je tudi strah. V naslednjih dneh pa smo trenirali vožnjo po kraju Miklavž. Natančno smo morali prevoziti vsa križišča, spremljati promet pred seboj in zadaj ter nakazovati spremembo smeri z roko. Pri vožnji sem se zelo trudil in vsak dan mi je šlo bolje.

Ko smo se naučili prevoziti kraj Miklavž, je učiteljica rekla, da bomo opravljali izpite. Najprej je izbrala sošolce, ki so bili zelo dobri vozniki. Ostali pa smo dobili nalogo, da zelo dobro opazujemo vožnje sošolcev in povemo, kaj so delali narobe. Sošolci so opravili izpit in bili so zelo veseli. V drugi skupini je izpit opravljal tudi moj brat. Ker pa je naredil preveč napak, je moral izpit popravljati. Ostali smo izpit opravljali šele naslednji dan. Jaz sem bil na vrsti zadnji in bil sem vesel, ker sem lahko poslušal, katere napake so naredili sošolci in sem lahko vse to upošteval. Izpit sem opravil in bil sem zelo srečen.

Naslednji dan smo dobili kolesarske izkaznice in končno smo se lahko odpeljali s kolesi domov. Veselim se poletja in lepega vremena, saj bomo z bratom in očetom šli večkrat kolesarit. Čaka pa nas še športni dan - kolesarjenje.

Blaž Zadravec, 5. a

Folklorni utrinki

S folkloro smo se udeležili srečanja otroških folklornih skupin v Ormožu. Tam smo dobro nastopili in naš trud je bil poplačan. Uvrstili smo se na medobmočno srečanje folklornih skupin, ki je potekalo 20. aprila v Cerkvenjaku. Zdaj pa nestrpno čakamo na rezultate. Imamo veliko vaj, saj se bomo 23.-28. maja udeležili festivala »PRIJATELJSTVO BREZ MEJA«, ki bo potekal v Slivnu v Bolgariji.

Sara Murad, 6. b

Pohod na Kog

Med šolskim letom se vedno kaj dogaja in doživimo veliko zanimivega. Meni je bilo najbolj všeč, ko smo šli na pohod na Kog. To se je zgodilo v sredo, 20. aprila. Obiskali smo gospoda Dušana Praprotnika, ki se ukvarja z zelišči. Veliko sem se naučila o zeliščih. Na koncu smo dobili vrečko zeliščnega čaja. Ko sem prišla domov, sem bila zelo utrujena. Drugi dan so me zelo bolele noge.

Maruša Piberčnik, 6. b

Mediacija

Kaj je to, marsikdo ne ve. Na naši šoli se je kar razvedelo. Že drugo leto se ukvarjamo z mediacijo.

Na začetku ko smo začeli, smo se odpravili na dom Planinka. Šli smo tudi na simpozij, kjer smo predstavljali, kako mi na naši šoli izvajamo mediacijo. Tam smo tudi srečali gospo – začetnico mediacije. Letos pa smo izvedli dan dejavnosti na to temo. Celotni šoli smo predstavili, kaj je sploh mediacija, kako vpliva na ljudi in medsebojne odnose. Mi kot mediatorji smo zelo veliko vadili. Vadili pa smo zato, da bi se klima na naši šoli izboljšala. Pri tem so nas podprli učenci šole in seveda učitelji. Ker so nam vsi pomagali, smo s skupnimi močmi izboljšali klimo na šoli.

Maruša Bukovec, 6. b

Mediacija

Mediacija je postopek oz. stik, s katerim pomagaš in skušaš rešiti spor. Spor poskušata rešiti posameznika, mediatorja jima ga pomagata rešiti brez nasilja in na miren način.

Najprej se moramo predstaviti in spoznati mediante. Nato jim zelo podrobno predstavimo pravila. Po predstavitvi jim začnemo postavljati odprta vprašanja. Če jima postavljamo zaprta vprašanja, lahko odgovorita samo z da ali ne. Nato poskušata doseči dogovor, da se ne bosta več prepirala. Ko sta dosegla dogovor, ga napišemo na list, ki ga prejmeta mediatorja in spodaj se podpišeta. Na koncu si še čestitamo. Po nekaj tednih se spet zberemo, da ugotovimo, če jima je mediacija pomagala.

Tjaša Luci, 8. r.

Debata

Letošnje šolsko leto je bilo za veliko debaterjev zelo uspešno. Debata se je uradno pričela v Domžalah, s trditvama *Šolske kazni bi morale biti strožje* in *Hrana in pijača iz avtomatov je nezdrava*.

Turnirja se je udeležila ena ekipa, in sicer ABBA, ki so jo sestavljali Betka Perc, Daniel Cmager in Anja Miško. ABBA je zasedla 2. mesto, Anja Miško pa je bila 10. najboljša govorka. Ostale ekipe in govorniki so se udeležili delavnic, prav tako v Domžalah na temo *Debatiranje*.

Naslednji turnir pa se je odvijal na naši šoli, in sicer na trditvi: *V OŠ bi morali uvesti spolno vzgojo ter Mlajšim od 14 let ne bi smeli dopustiti nastopanja v oddajah, kot je Slovenija ima talent*. Turnirja smo se udeležile vse šolske ekipe, in sicer S.Look, ki ga sestavljajo »devetarij«, Sanja Zadravec, Luka Štampar in Kaja Zadravec. Potem kar dve ekipi iz osmega razreda: *Tri Gracije* (Betka Perc, Nika Bedekovič, Anja Miško) in *3je z brega* (Uroš Belec, Daniel Cmager in Aleš Lukman). Potem še ekipa iz sedmega razreda, SANAJ (Sara Novak, Ines Murad in Ajda Lukman) ter iz šestega, SMS (Sara Murad, Saša Kolarič, Maruša Bukovec).

Ekipa *Tri Gracije* je dosegla tretje mesto, do drugega jim je manjkala ena zmaga, Betka Perc je bila 4. najboljša govorka, Anja Miško pa 3.

Naslednji turnir naj bi bil samo *impromptu*, kar pomeni, da bi vse trditve dobili tam, ampak se je naša mentorica Simona Klasinc in seveda debaterji sami odločili, da tja ne bomo šli, ampak smo se odpravili proti Zagrebu, kjer je potekal mednarodni turnir, kar pomeni, da se debatira v angleščini. Med pripravami na turnir nam je bil v veliko pomoč profesor angleščine v Sloveniji, George Yeoman. In tako smo se *Tri Gracije* ter *3je z brega* (Uroša je nadomestila Teja Kmetec Kavčič) 17. 12. odpeljali proti Zagrebu s polnimi torbami sladkarij in polnimi glavami angleških besed in govorov. Trditve so bile kar tri, in sicer *Mobile phones in schools should be forbidden*, *Schools should penalize cyber bulling* in *Jacob Black is better than Edward Cullen*. V slovenskem prevodu: *Šole bi morale prepovedati uporabo mobitelov*, *Šole bi morale kaznovati spletno nadlegovanje* ter *Jacob Black je boljši kot Edward Cullen*. *Tri Gracije* smo se uvrstile na 12. mesto od 22. ekip, vendar je treba upoštevati dejstvo, da je bila starostna meja 17 let, kar pomeni, da so debatirali tudi srednješolci. *3je z brega* so se uvrstili na 15. mesto. Daniel Cmager se je med vsemi govorcji z naše šole uvrstil najvišje, in sicer na 20. mesto izmed 46-ih govorcev.

Potem je bil na vrsti turnir v Žalcu. Trditvi sta bili, da *Rumeni tisk poneumlja* in *Morali bi imeti več ur športne vzgoje*. Daniel Cmager je bil 10. najboljši govorec, Betka Perc pa 6. najboljša govorka.

18. in 19. marca je bil v Središču ob Dravi prav tako mednarodni turnir, vendar bi se ga udeležile samo *Tri Gracije*, zato smo se z učiteljico Simono Klasinc odločili, da se tega turnirja ne bomo udeležili, ampak se bomo začeli pripravljati na državni turnir.

In res! 9. 4. smo se odpeljali proti Celju in osnovni šoli Lava. Tokrat smo debatirali na trditev, da *V osnovnih šolah bi morali uvesti obvezne šolske uniforme* ter *Prepovedati bi morali vse športe z živalmi*. Pri trditvi z *uniformami* ste nam bili v veliko pomoč tudi učenci OŠ Miklavž pri Ormožu, saj smo na to temo izvedli anketo. Hvala vam. No, povedati je treba, da je naš Daniel Cmager dosegel 6. mesto med najboljšimi govorcji (vseh je bilo 96), Anja Miško pa kar 2. mesto! *Trem Gracijam* pa je manjkala ena sama točka (točke se zbirajo po govorcjih), pa bi bile v finalu!

Menim, da nas je treba pohvaliti, seveda vse debaterje IN našo mentorico Simono Klasinc, ki se je veliko žrtvovala za nas in nas prenašala celo šolsko leto (še ob sobotah ni imela miru). Da ne pozabim: *kdor se želi priključiti debatnemu klubu, ne pozabite na začetku šolskega leta obkrožiti križca pri interesni dejavnosti DEBATA!* Verjemite, spleča se! Če ne drugo, boste šli vsaj v kitajsko restavracijo na ocvrte banane in sladoled.

Nika Bedekovič, 8. a

S slovenskimi melodijami v pomlad

Tako kot vsako leto se je ideja za novo prireditev rodila našemu učitelju Leonu Lahu. Odločil se je, da bodo na prireditvi izvajali samo slovenske pesmi. K sodelovanju je povabil Miklavški oktet, Športno društvo Mladost, Društvo upokojencev, člane PGD Miklavž in Folklorne skupine Metla. Vsi nastopajoči so pridno vadili več mesecev, da bi njihov nastop navdušil zvesto publiko. Za naslov prireditve so izbrali tistega, ki nam sam po sebi največ pove: *S slovenskimi melodijami v pomlad*. In tako smo bili, 16.4.2011, ob 19.15, vsi nastopajoči in asistenti pripravljeni na začetek prireditve. Uvod je bil naravnost fantastičen - z vsem poznano pesmijo *Dere sen jas mali bijo*. Povezovalca oz. voditelja prireditve Bojan Cunk in Simona Klasinc, pa sta nato napovedala naslednjih nekaj otroških pesmic z otroškim pevskim zborom *Smeško*. Na nekatere pesmi so mlajši in starejši učenci ter učitelji tudi zaplesali. Nato sta 5. in 6. razred z združenimi močmi zapela pesmi *Tiho, tiho čas beži* in *Če brez ljubezni bi*. Mladinski pevski zbor Sanje pa je marsikateremu starejšemu gledalcu priklical solze v oči s spomini na *Internat*. Svoj zbor so formirali celo učitelji in zapeli pesmi *Med iskrenimi ljudmi* ter *Poletna noč*. Velikega odobravanja, predvsem mlajšega dela publike, so bili deležni pevci Deškega pevskega zbora OŠ Miklavž, ki so zapeli skladbe s pridihom rocka. Naslednji je nastopil Miklavški oktet, ki je navdušil z večglasnim petjem. Športniki so zapeli vsem znano *Ko si na tleh*. Miklavški upokojenci, ki so se vrnili v mlada leta s pesmijo *Bila sva mlada oba*. Gasilci so z narodnozabavno *Belo obleko si že nosila zadeli v polno*. Ženske članice folklorne skupine Metla so navdušile s pesmijo *Čakala bom*, skupaj z moškimi člani pa so zapeli še pesem *Po dekle*. Za »piko na i«, pa so vsi nastopajoči skupaj zapeli nepozabno *V dolini tihi*.

Pevce je spremljala skupina glasbenikov. Po bobnih sta udarjala Manja Kosec in Marko Janežič. Bas kitara sta v rokah držala Kaja Zadravec in Luka Lah. Na kitaro je brenkal Oskar Munda in na klaviaturi je prste sprehajal Srečko Štucl. Za klavirjem sta sedela Sanja Zadravec in Leon Lah. Pri narodnozabavnih pesmih so na pomoč priskočili še harmonikarji Patrik Žganec, Uroš Hlebec in Janja Kocjan. Na klarinet pa je pihal Timotej Ratek.

Zbirali smo tudi prostovoljne prispevke za nakup novih mikrofонов in moram reči, da si tudi gledalci in naši dobrotniki zaslužijo en velik aplavz!

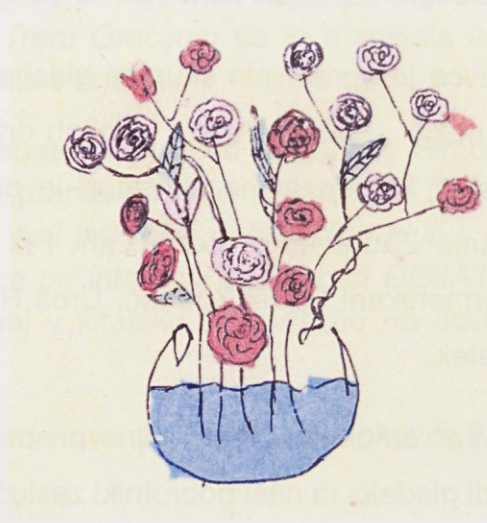
Nika Bedekovič, 8.a

Letos smo stopili *S slovenskimi melodijami v pomlad*. Učenci 3. a razreda pa so v pomlad zakorakali s cvetjem. Nastale so prave »umetnine«.

Tomaž Stepišnik

Dolores Bohinec

Jan Lah

Domen Težak

Uroš Majer

Gledališki krožek

10. 3. 2011 se je gledališki krožek OŠ Miklavž pri Ormožu udeležil medobmočnega tekmovanja gledaliških skupin. Odigrali smo predstavo *Sneguljčica in sedem palčkov*. Glavno vlogo je zaigrala Ajda Lukman. Nekaj tednov po tem dogodku smo presrečni izvedeli, da smo se uvrstili na regijsko tekmovanje, ki je potekalo 19. 4. 2011. Učenci OŠ Miklavž in Kog pa so si nas lahko ogledali ob zaključku bralne značke 22. 4. 2011.

Betka Perc, 8. a

Mini rokomet

K rokometnemu krožku smo se učenci prijavili predvsem zato, ker smo se želeli naučiti spretnosti z žogo. Z veliko treningi smo se končno naučili (pa še vedno ne vsi) voditi, metati in loviti rokometno žogo. Naučili smo se tudi pravila igre mini rokomet.

Pri rokometnem krožku sodelujemo učenci 4. in 5. razreda, včasih so se nam pridružili tudi učenci iz tretjega.

Treninge smo imeli dvakrat tedensko, v ponedeljek in sredo pred poukom. Najbolj jezni smo bili, ko nam je trening odpadel.

V letošnjem letu smo sodelovali na štirih turnirjih v Ormožu, Podgorcih, Gorišnici in pri Miklavžu. Sodelovalo je šest ekip: OŠ Ormož z dvema ekipama, OŠ velika Nedelja, OŠ Gorišnica, OŠ Kog in OŠ Miklavž. Na turnirjih smo odigrali deset tekem (šest zmag in štirje porazi). Naša učiteljica Danica Zorec je bila z našo igro zadovoljna in nas je ves čas vzpodbujala in nam dopovedovala, da smo zelo dobra ekipa.

Čeprav smo pri krožku zelo trdo delali in se naučili veliko novega, smo se tudi zabavali in žal mi je, da ga naslednje šolsko leto ne bom mogel več obiskovati, ker na tekmovanjih lahko sodelujejo le učenci do petega razreda.

Jan Zadravec, 5. r.

Prostovoljstvo

Sem ena izmed prostovoljk in vsako nedeljo popoldan obiščem starejšo gospo, ki ne živi daleč. Je zelo prijazna in skupaj se radi pogovarjava o različnih stvareh. Najraje se pogovarjava o »starih časih«. Veliko sem izvedela o njeni družini in o njej, ko je bila mlada.

Prostovoljstvo se mi zdi vsak teden bolj zanimivo, saj se lahko od starejših oseb veliko naučimo. Najbolje pa je, ko nekoga obiščeš in si s tem tudi krajšaš čas.

Kaja Kolarič, 6. r.

Prostovoljstvo

Pod besedo prostovoljstvo razumem, da sem pripravljena pomagati, ne da bi hotela kakšno povračilo oziroma plačilo.

Potreba po pomoči se kaže povsod, v družini, med prijatelji, sošolci, v mestu, na vasi ...

Lahko pomagam starejšim osebam pri prečkanju ceste, negi, pri vsakdanjem nakupovanju, poškodovancu v prometni nesreči, sošolcu pri učenju ... Skratka vedno lahko pomagam samo, če hočem oziroma želim.

Poleg mene lahko pomagajo pomoči potrebnim številna društva, organizacije, skupine ...

Zaključila bi z mislijo: »Upam, da nikoli, res nikoli, ne bo prostovoljstvo usahnilo, da bodo večno ljudje, ki imajo dobro srce in čut solidarnosti.«

Petra Šek, 8. a

Obiskala nas je ...

22. 4. 2011 nas je obiskala slovenska pisateljica za mladino in odrasle, igralka ... - Desa Muck. Zelo smo bili počaščeni. Verjetno bi si mislili, da bo prišla oblečena glamurozno, toda v resnici je čisto preprosta oseba. Živi v »vili«, v Mokronogu na Dolenjskem (po njenem mnenju ni vila, temveč lepa hišica z angelčki nad okni), ki jo je zasnoval najbolj znani slovenski arhitekt, Jože Plečnik.

Vprašali smo jo tudi, ali jo je kdaj česa strah. In njen odgovor je bil, da se zadnje čase boji že sama sebe. Pravzaprav se je naprej predstavljala sama ... in pogovor je poneslo na temo hujšanje. Rekla je, da mora biti vsak zadovoljen s sabo. Tudi njej so vsi govorili da ne bo nič iz nje, a se je znala »pobrati«. Rekla je, da je želela shujšati, pa se je zato še bolj zredila. Tako nam je dala še nekaj dobrih nasvetov za življenje.

Verjetno pa že vsi čakate na njene knjige ... Sama trdi, da piše samo za denar, da je pisati začela predvsem zato, da bi lahko preživela sebe in svoje otroke.

O tremi pravi takole: »Ko sem šla na prvi nastop v oddaji Spet doma, sem bila tako živčna, nervozna, da sem jokala celo pot. Nekajkrat je moral takratni moj mož (smeh) ustaviti sredi avtoceste, da sem malo zadihala ...«

Zanimalo nas je, ali to, da tako veliko ljudi bere njene knjige, čuti kot odgovornost. Rekla je, da ne. Vsak si izbere knjigo po svojem okusu.

Kaj pa ona, ali bere svoje knjige? Odgovorila je, da svojih knjig praviloma ne bere, ker vedno najde kakšno napako, ki bi jo lahko popravila. Prebere jo samo, če je knjigo treba preurediti.

Lahko bi rekla, da nas je vse zelo navdušila in zabavala. Verjetno je to zaradi njenega humorja, ki ga ima očitno dovolj.

Anja Miško, 8. r.

LITERARNI, LIKOVNI KOTIČEK

Izdelki naših »umetnikov«

Nič več ne vem,
kaj naj narišem,
nič več ne vem ,
kaj naj napišem,
pa se spomnim,
da se ti v slovo **PODPIŠEM!**

Tvoj obraz mi je vedno pred očmi.
Ena sama misel v mojem srcu tli.
Bi zate živela, bi tebe ljubila
In te nikoli izgubila.

Spomini so grenki, zapomni si to.
A vedi, v pozabo nikdar ne gredo.
Moja edina ljubezen si ti.
Oprosti, brez tebe živeti mi ni.

Tebe ljubim, zato živim.
In upam, da te nikoli ne izgubim.

Doroteja Jevšenak, 8. r.

Matematika

Do 1, 2, 3,
šteti vemo vsi.
Seštevanje, odštevanje,
to vsak že zna;
ne vem pa, kako leži nam
poštevanka.
Zvezke bomo kmalu spet zaprli,
drugo leto pa zopet odprli.
Kmalu bomo pisali matematični test,
ojoj, takrat gre pa zares.
Ko na tabli račun zagledam,
se takoj zavedam,
da ne znam,
a učiteljica – pomagajte nam!

Nives Miško, 4. r.

Betka Perc. 8. r.

Pesem o šoli

Šolsko leto je hitro minilo,
zdaj zvezke zaprimo.

Tudi šola je zanimiva,
ampak matematika nam je zelo
pozabljiva.

Športno vzgojo imamo še rajši,
ker telovadimo najrajši.

Likovni pouk nam je všeč,
ker rišemo in slikamo.

Glasbo tudi radi imamo,
ker se včasih posladkamo.

Zdaj pouka že skoraj konec je,
jupi jupi je!

Sara Bobnarič, 4.r

Erika Štrucl, 4. r.

Teja Glavica, 2. r.

Pesem za mamo

Mama ti si bogata,
iz vsega si zlata.

Rada te imam
in ta srček ti dam.

Danes je tvoj dan,
zato zapleši kan kan.

S tabo bi se poveselili,
ti majhno darilce naredili.

Maja Vizjak, 5. b

Slanina

Lepa dišeča,
v loncu kadeča,
cvre se slanina,
kuha jo Betina.

Slanino speče
in na krožnik
»zmeče«.

Slastno jo poje,
pravi: »Nič ne de!«

Aneja Bohinec, 5. b

Gremo v Švico

Bilo je jutro. Veselo sem šla v šolo, saj danes gremo v Švico. Švica je zelo velika in lepa. V šoli smo imeli pouk. Pri pouku smo se učili. Ko sem prišla domov, sem pripravila prtljago. Šli smo z vlakom. Oče nas je odpeljal do Pragerskega. Tam smo počakali na vlak. Z nami so šli še prijatelji. Vlak se je pripeljal. Peljali smo se do Zidanega Mosta, medtem sem jaz že jedla bonbone. Tam smo šli na kavo in na vročo čokolado. Opozorila sem nas, da se bo vlak pripeljal. In res smo šli na peron in vlak je prispel. Na vlaku smo se vsedli in dali kovčke na polico. Mama je rekla: »Čaka nas dolga pot.« Vprašala sem jo, koliko ur se vozimo. Rekla je, da 16. Potem smo se pokrili in šli spat. Zbudila sem se sredi noči in šla na stranišče in se nismo peljali. Mamo sem vprašala, zakaj stojimo. Povedala mi je, da čakamo vlak. In hitro sem zaspala. Zjutraj sem se zbudila in si odprla sendvič. Zadišalo je po njem. Peljali smo se mimo jezer in tam so se vozili trajekti. Prispeli smo v Zuerich. Od tam smo se peljali z avtom. Šli smo jest »fonde«. Tam so imeli psa, muco, koze in zajčke. Dan je hitro minil. Šli smo jest mini sendvičev. Potem sem šla spat. V Švici smo bili pet dni. Tam smo doživeli veliko dogodivščin - rojstni dan maminega botra, izlet na Bern, ogled letališča, polet z balonom. Bilo je zelo lepo in videla sem veliko novega in doživela veliko zanimivega.

Ana Luci, 5. b

Gregor Makoter, 8. r.

Eko listina

Imeli smo naravoslovni dan. Pobirali smo odpadke po Miklavžu. Najprej smo si 7., 8. in 9. razred ogledali posnetek ločevanja odpadkov. Nato smo imeli odmor in šli na malico. Iz odpadkov smo izdelovali prevozna sredstva. Bil je že čas, da se odpravimo na pot. Med hojo smo se tudi pogovarjali in smejali. Zbrali smo dve vreči odpadkov. Ko smo prišli s poti, smo se počasi odpravili domov.

Naslednji dan si je vsak razred izdelal eko listino. Delo smo si razdelili. Fantje so izdelovali škatlo za papir, dekleta pa eko listino.

Pia Hlebec, 7. r.

Potovanje k babici

Če ceste ne bi bilo,
poletel bi v nebo.
Kot ptiček letel bi
in na babičin vrt padel bi.
Tam veselo bi zapel
in babici srcece ogrel.

Učenci, 3. b

Zajklja suha

Zajklja suha,
tam v puščavi
gleda dve kravi.
Ti dve kravi
pa sta rjavi,
zraven pa so pavi.
To je v puščavi,
kjer se pasejo krave in
kričijo pavi.

Vanesa Caf, 4. b

Muca in ropar

Muca prek trave stopa,
medtem ropar v hiši ropa.
Muca ga zaloti,
ko na preprogi mladičke koti.
Ropar brž uide,
nikoli več ne pride.
Muca po preprogi stopa,
vesela je, ker ni več ropa.

Aneja Bohinec, 5. b

Maček Miki

Maček Miki je junak,
k muci svoji hodi rad.
Oči njegove modre so,
v temi vedno se leskečejo.

Rep košat ga krasi,
mijavka naglas,
da vse nas zbudi.

Aleš Žganjar, 5. r.

V sovjem gnezdu

Med počitnicami smo se z Vaneso, Lukom in Janezom odpravili na potep. Pot nas je vodila skozi gozd, kjer smo naenkrat zagledali veliko jamo in pred njo napis Sovje gnezdo. Spogledali smo se in tiho vstopili vanjo. »Le kje smo?« je vprašala Vanesa. »Ne vem,« sem ji odgovorila. »V mojem gnezdu ste!« se je slišalo iz jame. »Kdo si?« smo vzkliknili vsi štirje naenkrat. Takrat se je prikazala velikanska sova z imenom Maja. »Pozdravljeni! Kaj pa vi tukaj?« je vprašala sova Maja. »Šli smo na potep, potem pa nas je pot pripeljala v tvojo jamo,« smo ji odgovorili. »Lepo, da ste me obiskali. Pridite na sok,« nas je povabila v svoj dom in smo z veseljem šli. Povprašala nas je po imenih, ki so ji bila zelo všeč. Nato smo se odpravili. Na poti domov smo srečali še belo-rjavega zajčka, ki smo ga hoteli vzeti domov. Ko smo prišli domov, je bilo že pozno. Mama nas je vprašala, kakšen je bil dan. Vsi smo odgovorili, da je bil čudovit in da smo se zabavali. Še dolgo v noč sem sanjala, kaj se nam je dogajalo danes.

Karin Zemljič, 4. b

Stari vrt

Bil je lep pomladni dan. Mama Marjetka se je spomnila na vrt. Povedala je očetu Petru, da je čas, da gresta na vrt in ga začneta obdelovati. Peter je gnojil, Marjetka pa rahljala.

Deček Jure in deklica Metka sta videla Petra in Marjetko na vrtu. Jure in Metka sta šla pogledat, kaj delata Peter in Marjetka. Jure se je ustavil pri Petru, Metka pa je šla pogledat, kaj dela Marjetka. Juretu in Metki je na vrtu zelo smrdelo. Takoj sta odšla. Peter in Marjetka sta pridno delala, čeprav je res malo smrdelo. Peter je rekel da bo kopal, ker hoče postati močan fant. Med delom je počival, ker je to zelo težko delo. Marjetka pa je bila vesela, ker se ni treba tako truditi pri rahljanju. Peter in Marjetka sta počasi končala z delom in čez čas ni več smrdelo, saj je bilo gnojilo zakopano v zemljo. Metka in Jure sta se igrala v bližini vrta. Ko sta Peter in Marjetka končala, je bilo treba posaditi solato. Marjetka se je odločila, da bo za pomoč prosila Jureta in Metko. Jure je bil tako vesel, da je lahko sadil solato, saj Peter ni mogel pomagati. Še vedno je počival, ker je bil tako utrujen od kopanja na vrtu. Marjetka, Jure in Metka so lepo opravili svoje delo. Solata je bila posajena v vrste in vrt je zelo lepo izgledal. Bili so ponosni na svoje delo. Vsi so bili utrujeni in so šli počivat. Drugi dan, ko so prišli na vrt, je bilo na vrtu vse polno ptic. Niso vedeli, kaj bi naredili. Vsi so razmišljali. Nihče se ni ničesar spomnil. Bali so se, da jim bodo ptice izpulile solato in na vrtu naredile škodo. In končno se je Peter spomnil, da bi lahko postavili strašilo. Hitro so naredili strašilo iz slame in z velikim klobukom. Jure in Metka sta sprla, kateri bo postavil strašilo. Marjetka se je spomnila, da bosta žrebala. Jure je zmagal in Metka je bila užaljena. Jure pa je bil zelo vesel, ker je lahko postavil strašilo. Na koncu mu je Jure dal na glavo klobuk in strašilo je bilo postavljeno. Metka je že bila v postelji, Jure pa še ne. Spominjal se je preživelega dne in svojega strašila.

A zunaj je postalo temno in moral je spat. Ponoči je sanjal, da je sam postal strašilo in je veliko strašil.

Janez Lukman, 4. b

Anja Miško, 8. r.

Samota

Sama sem, nikogar ni.
Sama med samimi tujimi ljudmi.
Noben obraz znan mi ni.
Tujec ob tujcu stoji.

Srce hrepeni,
hrepeni po prijatelju, ki ga ni.
Želim pogovor si,
z nekom, ki tuj mi ni.

Želim smeha si,
z nekom, ki krajšal samotne bi
mi dni.

Sama sem, nikogar ni ...

Ines Murad, 7. r.

Sestrice in bratci

Sestrice in bratci
so vedno poredni.

Včasih so pridni
in včasih so tečni.

Včasih zaspani
in vedno za nami.

Toda, kaj bomo?

Če hočejo škatlo bonbonov,
naj jo kar imajo,
saj še peti ne znajo.

Še vedno jo imam rada,
saj je moja čokolada.

Anja Miško, 8. r.

Samota

Ko spreš se z bratom ali sestro,
v sobo zapreš se besno.
V sobi samotno sediš,
iz te hiše zbežati želiš.

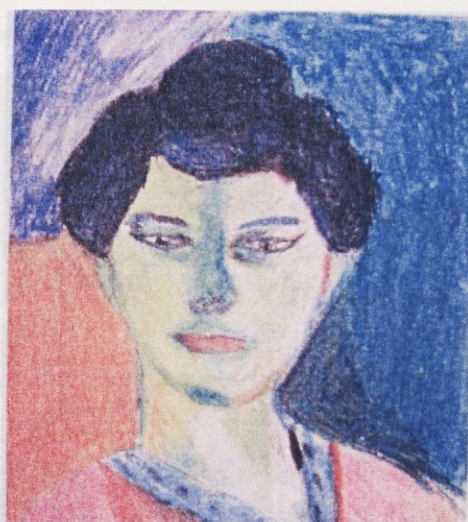
Ko načrt imaš narejen,
veselih in svetlih oči žariš,
ko starši podrejo ti načrt,
spet besen v sobo zbežiš.

Z vrati zaloputneš močno,
da strese se pohištvo vso,
takrat postane hudo hudo,
saj mama jezi se zelo.

V sobi na posteljo uležem se
in naenkrat vse tiho je,
na postelji premetavam se,
saj pri srcu hudo mi je.

Sam počasi ugotovim,
da z bratom spret si biti ne želim.
Ko z bratom pobotava se,
spet skupaj igra se.

Jakob Lukman, 7. r.

Doroteja Horvat, 9. r.

Ko je ...

Ko je začetek,
začetek, ki te v življenje popelje,
se primeš in greš.

Ko je otroštvo,
poslednje uživaš v njem kot
razigran zvončkov zven.

Ko je mladost,
je tudi norost
in še večja modrost.
Ko je odraslost, se spreminjaš,

postajaš resen
in še bolj stresen.

Ko je starost,
se spominjaš, kako je bilo,
ko je bil začetek,
otročstvo,
mladost in odraslost.

In ko je čas,
čas, da greš,
kot ovenel cvet zaplujesh
v neskončni svet.

Kaja Zadravec, 9. r

Rada bi bila kot ti ...

Čeprav mislim, da imam vse
kar človeka naredi,
življenje pokaže mi, včasih to
dovolj ni.

Rada bi bila kot ti.
Imam lepo ime, dobro srce ...
S sabo nosim mnogo lepih
besed, s katerimi prijatelje
tolažim,
a nimam ničesar, s čimer se
lahko pred vrstniki »važim«.

Želim si, da dobro srce bilo bi
vse, kar rabim,
saj sčasoma obleko obrabim,
vso hrano porabim.

Takrat sem sama.
Prepuščena na milost, da mi
kdo pomaga.

V meni prebudi se občutek sramu,
občutek, da o meni ni lepega glasu.

Nihče ne ve, da sama najbolj si
želim,
da lahko zase poskrbim,
brez pomoči drugih preživim,
na svojih nogah stojim ...

Moje želje so skromne.
Za praznike želim si toplo kosilo,
torte pol rezine,
ter toplino v krogu družine.

Ne upam si želeti še prijateljev
bližine.
To spremenilo bi vsakdanjosti obup,
v boljši, lepši up.

Rada bi bila kot ti ...

Ines Murad, 7. r.

USTVARJALNI KOTIČEK

Prijateljica 1. a

Pri Miklavžu je doma
pika pikapolonica.

V razredu 1. a
prijatelje ima.

Z njimi se igra
in jih rada ima.

Vsak dan poskrbi,
da pri Miklavžu
srečni smo vsi.

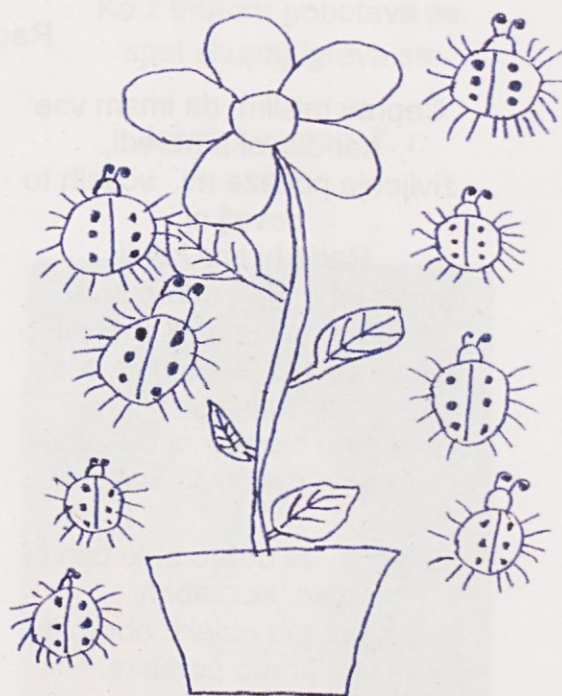
Maja Polanec, 1. a

Učenci 1. a z učiteljico

Sergej Trstenjak, 1. a

Bjan Mikložič, 1. a

Eva Pesrl, 1. r.

PEZOVO OBDARJANJE 2010 NA OŠ MIKLAVŽ PRI ORMOŽU

Drobne svari lahko naredijo veliko veselje. To znajo tudi učenci Osnovne šole Miklavž pri Ormožu, ki so vključeni v podaljšano bivanje.

Z mladimi nadobudnimi učenci, ki so željni ustvarjanja, smo se tudi tokrat odločili sodelovati v razveseljevanju otrok. Z veseljem so se odzvali na Pezovo povabilo k ustvarjanju voščilnic za otroke, ki bližajočih se praznikov ne bodo preživeli v krogu svojih najdražjih, ampak v bolnišnicah in drugih zavodih. S pomočjo prebrane zgodbe o Loti, katere prijateljica je v bolnišnici, so učenci prišli do spoznanja, kako hudo je otrokom, ki so daleč stran od staršev, prijateljev, sošolcev ...

Učenci so se prelevili v vlogo bolnišničnih otrok in razmišljali o tem, kakšne voščilnice bi bili sami najbolj veseli. Tako se je "rodila" ideja izdelovanja voščilnic z motivom živali, ki prinašajo srečo. Učenci so se tako lotili oblikovanja in barvanja pikapolonic iz *das mase*, izrezovanja in lepljenja pujskov iz papirja ter šivanja zlatih ribic. Izpod otroških rok je tako nastalo 38 občudovanja vrednih voščilnic. Vsaka voščilnica nosi iskreno in iz srca zapisano voščilo posameznega učenca. V upanju, da se jih bodo otroci razveselili, smo jih odnesli na pošto.

Vsak dan se po kosilu zberemo v krogu in z učenci preberemo pravljico po izboru učiteljic ali učencev. To je bil tudi glavni razlog, zakaj smo se odločili, da bomo ustvarjali na temo RAD/A BEREM PRAVLJICE IN PESMICE. Tokrat smo si izbrali pravljico z naslovom *Vesel sem, ker si moj prijatelj*. Pripoveduje o severnem medvedu Snežku, ki bi si rad poiskal prijatelja, s katerim bi se lahko igral. V pravljici se sreča tudi s pingvinčki, ki vsi poprek želijo postati njegovi prijatelji. Tako smo tudi mi rekli: »Zakaj pa ne bi mogli severni medvedje in pingvini postati prijatelji, pa čeprav samo v pravljici?«

In tako smo se lotili izdelave pingvinčkov in severnih medvedov. Ker smo nagnjeni k ekološki porabi materialov, smo se odločili, da bomo izdelovali pretežno in odpadnega ali eko materiala. Pingvinčki so tako nastali iz tulcev toaletnega papirja ...

... severni medvedi pa iz kartona in vate.

Nato smo vse skupaj zalepili v kartonaste škatle ...

Pa še ena skupinska fotografija veselih bralcev (vseh žal ni na fotografiji, ker so zboleli).

Peka palačink

»Kaj zanimivega in zabavnega bi lahko počeli v prihodnjih dneh?« smo se z učenci spraševali v mrzlih dneh v začetku marca. »Kaj, če bi pekli palačinke?« je nekdo predlagal. In tako je bila ideja soglasno sprejeta tako s strani učencev kot učiteljic. Navsezadnje, kdo pa nima rad palačink??

In tako smo čez nekaj dni poskrbeli za to, da so bile vse sestavine skrbno pripravljene, za najbolj pomemben del (marmelada in čokoladni namaz) pa so se otroci še posebej potrudili. Prinesli so precej kozarčkov svojega najljubšega namaza.

In kako poteka priprava palačink? Najprej seveda naredimo gladko testo iz jajc, moke in mleka. In kako to izgleda? Takole:

Nato je seveda potrebno palačinke speči. V tem smo v dveh urah postali pravi mojstri. Še posebej so pri peki uživali tisti učenci, ki so to počeli prvič. Zdaj se bodo pa lahko doma pohvalili, da znajo tudi oni speči palačinke, ne samo mamice in očki!

V I in II skupino podaljšanega bivanja je vključenih od 15-30 učencev, ki jih že od malega navajamo na EKO razmišljanje. Kot nalašč je za krepitev le-tega, ustvarjalno preživljanje prostega časa. Ker so bili nekateri decembrski dnevi premrzli, da bi lahko več časa preživeli na prostem, smo se odločili, da bomo ustvarjali v učilnici. Uporabili smo material, ki ga najdemo v naravi, doma (zamaški, guma) in takega, ki bi sicer končal v zabojnikih. Iz odpadnega kartona, maha, lubja in vate smo izdelali likovne izdelke na temo GOZD V PRAZNIČNIH ZIMSKIH DNEH.

Za slike smo uporabili odpadni karton v velikosti A4, katerega smo prebarvali z belo-modro tempera barvo. Nato smo iz lubja naredili okvir in v notranjost slike prilepili drevesa iz maha in grmičke iz prebarvanih vej. Tudi na živali nismo pozabili. Ker so le-te plašne, so nam s slike zbežale, za sabo pa pustile odtise svojih nog in iz sledi stopinj lahko ugotovimo, katere živali so se sprehajale po našem gozdu. Da smo lahko naredili odtise stopinj različnih živali, smo morali narediti žige. Le-te smo naredili iz ostankov gume, katere smo prilepili na odpadne zamaške. Vendar se tukaj naša ustvarjalnost ni končala.

Kot se za zimske praznične dni spodobi, morajo biti tudi snežaki. Za njihovo izdelavo je bilo snega premalo, zato smo naredili snežake iz vate. Zanje smo potrebovali okrogli karton različnih oblik (okrogel, pravokoten) in velikosti. Ostanki blaga pa so bili primerni za klobuk. Snežake smo postavili pred smreko, ki smo jo naredili z obrisom otroških dlani na zelen odpadni papir in nato izrezali ter nalepili v obliki smreke na velik trikotnik.

Spretni prstki Miklavževskih otrok podaljšanega bivanja

V našo deželo so že pokukali topli sončni žarki in s sabo prinesli cvetočo pomlad. Učencem, ki so vključeni v podaljšano bivanje, pa je to vlilo nove energije za ustvarjanje.

Tako smo se tokrat v ustvarjalnem prostem času prepustili toku pomladi. Ker ustvarjalnost naših otrok ne pozna meja, smo se tokrat ubadali in včasih tudi zbadali s šivanko in prejo pisanih barv in zašili kopico lepih knjižnih kazal z motivi metuljčkov in rožic.

Učenci so ob delu zelo uživali in poželi veliko navdušenje učiteljev, staršev in sorodnikov nad njihovo spretnostjo s šivanko.

Velikonočno ustvarjanje s starši

V okviru podaljšanega bivanja smo na Osnovni šoli Miklavž pri Ormožu izvedli že drugo ustvarjalno delavnico s starši. Ker smo vsi že veselo zakorakali v pomlad in smo v pričakovanju praznika velike noči, je bila delavnica tematsko usmerjena na ta bližajoči se praznik. Veseli nas, da se takih delavnic iz leta v leto udeležuje vse več učencev in njihovih staršev. Tokrat nas je, skupaj z učitelji podaljšanega bivanja, ustvarjalo kar 66. V spretnosti izdelovanja različnih izdelkov so se poleg učencev preizkusile tudi njihove mamice, babice in seveda očetje ter mlajši in starejši bratci, sestre naših učencev.

Na delavnicah smo udeležencem ponudili izdelavo petih različnih izdelkov. Tako smo pletli košarice iz furnirja, katerega nam podarilo podjetje Blažič iz Ljubljane. Ustvarjalci so se preizkusili tudi v poslikavi lesenih hišk, katere so poslikali z akrilnimi barvami ali pa so za dekoracijo le-teh uporabili servietno tehniko. V velikonočne praznike ne moremo zakorakati brez velikonočnih zajčkov, kokošk in pisank. Iz izpihane jajčke smo tako naredili ogromno zajčic v krilu, ki so primerne za obdarovanje, okraševanje aranžmajev, stanovanja ... Vedno bolj imamo radi izdelke, ki so narejeni iz naravnega materiala, tako smo se odločili, da velikonočne kokoške izdelamo kar iz sena.

Da pa naše velikonočne košarice na razstavi ne bi bile prazne, smo izdelali še najrazličnejše pisanke. Tehniko izdelave so učenci in njihovi starši poljubno izbrali. Tako so se izpihana jajčka spremenila v pikapolonice, miške, žabice, piščančke ...

Vsi nastali izdelki so teden pred prazniki krasili našo šolsko avlo, nato pa so jih učenci odnesli domov in si z njimi polepšali velikonočne praznike.

Mentorici: Simona Tomažič, Janja Horvat

ŠPORTNI KOTIČEK

ŠOLSKA TEKMOVANJA**Uspehi naših učencev ob polletju 2010/11**

<i>Športna panoga</i>	<i>Nivo tekmovanja</i>	<i>Tekmovalci</i>	<i>Rezultat</i>
KROS	Medobčinsko	Anja STRELEC – 1999	2. mesto
		Dominik OZMEC – 1997	2. mesto
		Barbara TRSTENJAK – 1996	3. mesto
		Anja MIŠKO – 1997	3. mesto
KROS	Medobčinsko	Ekipno	3. mesto
	Državni ulični tek	Barbara TRSTENJAK – 1996	14. mesto
ROKOMET	Medobčinsko	STAREJŠA DEKLETA: K. Zadravec, S. Zadravec, B. Trstenjak, M. Kosec, M. Mavrič, N. Bedekovič, A. Miško, N. Stepišnik, P. Šek, A. Lukman, P. Hlebec	2. mesto
	Regijsko	STAREJŠA DEKLETA: K. Zadravec, S. Zadravec, B. Trstenjak, M. Kosec, M. Mavrič, N. Bedekovič, A. Miško, N. Stepišnik, P. Šek, A. Lukman, P. Hlebec	3. mesto
	Medobčinsko	STAREJŠI FANTJE : B. Zorec, J. Zorec, Ž. Kolarič, M. Štampar, L. Štampar, T. Žganec, A. Lukman, V. Lukman, E. Novak, U. Belec, B. Ivanuša, K. Caf, M. Kavčič	3. mesto

NOGOMET	Medobčinsko	STAREJŠI FANTJE : B. Zorec, J. Zorec, Ž. Kolarič, T. Žganec, A. Lukman, V. Lukman, E. Novak, U. Belec, B. Ivanuša, K. Caf, M. Kavčič	2. mesto
STRELJANJE Z ZRAČNO PUKO	Regijsko-posamezno	Žan BOGŠA	5. mesto
		Damjan ŠTAMPAR	8. mesto
		Marko ŠNAJDER	14. mesto
		Grega FEKONJA	15. mesto
	Regijsko- ekipno	ekipa OŠ MIKLAVŽ mlajši dečki: Ž. Bogša, D. Štampar, G. Fekonja	2. mesto

KLUBSKA TEKMOVANJA

Naši učenci uradno tekmujejo tudi v športnih klubih izven šole in tudi tam dosegajo zelo dobre rezultate.

PLES	Turnirji (regijski, državni in mednarodni nivo)	Anja MIŠKO (Disco Freestyle)	1. mesto
		Anja MIŠKO (Street Dance)	2. mesto
		Anja MIŠKO (Disco Dance)	6. mesto
		Nives MIŠKO (Orient)	1. mesto
		Nives MIŠKO (Modern)	1. mesto
		Nives MIŠKO (Jazz)	1. mesto
		Nives MIŠKO (Street Dance)	1. mesto
		Nives MIŠKO (Show Dance)	2. mesto
		Nives MIŠKO (Disco Dance)	2. mesto

ROKOBORBA	<i>Državna liga</i>	Miha ŠTAMPAR (Sambo)	5. mesto
	<i>Turnirji regijski, državni in mednarodni nivo)</i>	Luka ŠTAMPAR (Sambo)	3. mesto

ROKOMET	<i>Državna liga</i>	Jaka ZOREC – letnik 1996	3. mesto
	<i>Turnirji (regijski, državni in mednarodni nivo)</i>	Vid LUKMAN – letnik 1997	1. mesto
		Dominik OZMEC – letnik 1998	1. mesto
		Miha KAVČIČ – letnik 1998	1. mesto
		Kevin CAF – letnik 1998	1. mesto
		Filip LUCI – letnik 1998	1. mesto
		Žan KOCIPER – letnik 1999	1. mesto

NOGOMET	<i>Medobčinska liga</i>	Uroš BELEC – starejši dečki	2. mesto
	<i>Turnirji regijski, državni nivo)</i>	Nejc ŠULEK – starejši dečki	2. mesto

Mentor: Bojan Cunk

RAZVEDRILNI KOTIČEK

Tikanje

Janezek je učitelja tikal. Učitelju seveda to ni bilo všeč, zato je to nesramno početje Janezku prepovedal in mu za povrh naložil še kazen. Doma mora stokrat napisati stavek "Učitelje moram vikati!" Janezek je nalogo vzel preresno in je stavek napisal tristokrat. Ko ga je naslednji dan učitelj vprašal, zakaj tristokrat in ne stokrat, mu je Janezek odgovoril: "Ah, ko si pa prav ti!"

Žarnici

Janezek je imel izpit v šoli. Učitelj ga vpraša:

"Janezek povej mi, koliko žarnic je v tem razredu?"

Janezek vidi eno luč in reče: "Ena."

Učitelj: "Žal mi je, padel si, ker sem imel jaz še eno žarnico v žepu."

Čez en mesec: "No, Janezek, povej mi sedaj, koliko žarnic je v tem razredu?"

Janezek: "Dve žarnici."

Učitelj: "Ne, sedaj je pravilen odgovor ena, ker jaz nimam nobene v žepu!"

Janezek: "Jo imam pa zato jaz!"

Tjaša Luci, 8. r.

Preizkusi svoje znanje in reši rebus. PODČRTANE ŠTEVILKE ČRK MORAŠ UPORABITI V GESLU.

1 2 3 4

1 2 3 4 5 6

1 2 3 4 5

1

1 2 3 4 5 6

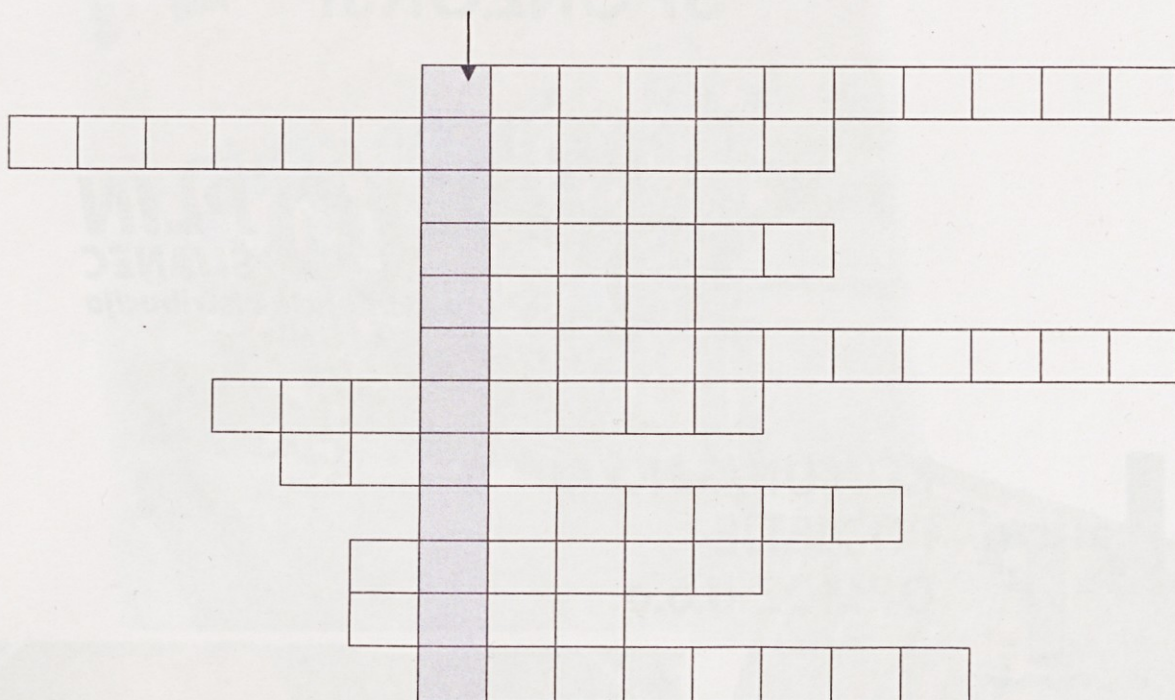
1 2 3 4 5 6

1 2 3 4

1 2 3 4

Anja Miško, 8. r.

Lösung

1. In der Schule trage ich meine _____.
2. An der Strand liege ich unter einem _____.
3. Außen 30 Grad Celsius, das heißt, es ist _____.
4. Alle Menschen müssen an unsere _____ achten.
5. Spaziergänge an der frischen _____ sind gesund.
6. Nach einem langen Tag ist eine _____ notwendig.
7. Mein Lieblingessen ist ein belegtes Brot mit _____.
8. Im Sommer essen wir viel _____. Meine Lieblingssorte ist Vanille.

9. Man sollte mindestens 2,5 Liter _____ Wasser pro Tag _____.

10. Man sollte mindestens 2 Kilometer _____, man kann auch den (11.) _____ mitnehmen.

12. Man sollte mindestens 10 Uhr _____.

Miha Štampar, 9. r.

SPONZORJI

**KOMUNALNO
PODJETJE
ORMOŽ d.o.o.**

CARRERA®
Optyl

Naslovnica: *Sanja Zadravec, 9. r.*

Izdala: *OŠ Miklavž pri Ormožu*

Zbrala in uredila: *Simona Sakelšek*

Oblikovanje za tisk: *Leon Lah*

Naklada: *250 izvodov*

In še veliko več ...

Naslovnica: Sanja Zdravce
Izdala: OŠ Miklošič pri Ormožu
Zbrala in uredila: Simona
Oblikovanje za tisk: Lene
Naklada: 250 izvodov